

3.9.2025 – Неділя 1-ша Великого, Посту, Православ'я; Свв. сорока мчч., замучених у Севастійському озері.

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 1): Хоч камінь запечатали юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло твоє,* воскрес Ти, тридневний Спасе,* даруючи світові життя.* Ради цього сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче:* Слава воскресінню твоєму, Христе,* слава царству твоєму,* слава промислові твоєму,* єдиний Чоловіколюбчець.

Тропар (глас 1): Страстоносці всечесні, сорок Христових воїнів, непохитні лицарі,* ви, що перейшли крізь вогонь і воду,* стали співгромадянами ангелів.* З ними же моліться Христові за тих, що з вірою вас хвалять:* Слава Тому, що дав вам кріпость,* слава Тому, що вас вінчав,* слава Тому, що через вас подає всім зцілення.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (г. 6): Все воїнство світу покинувши,* на небесах ви до Владики прилучилися, сорок стратотерпців Господніх:* крізь вогонь бо й воду пройшовши, блаженні, достойно прийняли ви славу з небес* і вінців множество.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 8): Неописанне Слово Отче* із Тебе, Богородице, воплощенням описалося* і, осквернений образ у давнє зобразивши,* з божественною добротою з'єднало,* та, ісповідуючи спасення, ділом і словом ми це являємо.

Прокімен (глас 4): Благословен єси, Господи, Боже отців наших, і хвальне, і прославлене ім'я Твоє на віки (Дан. 3,26). Стих: Бо праведний єси в усьому, що створив Ти нам (Дан. 3,27).

Прокімен (г. 5): Ти, Господи, захорониш нас і збережеш нас від роду цього і повік (Пс. 11,8).

Апостол: (Євреїв 11, 24-26; 32 – 12, 2.):

Браття і Сестри, вірою Мойсей, коли був виріс, зрікся зватися сином дочки фараона; волів радше страждати разом з людом Божим, ніж зазнавати дочасної розкоші гріха, бо, дивлячись на нагороду, вважав за більше багатство наругу вибраного народу, ніж скарби Єгипту. І що ще скажу? Часу не вистане мені, як почну розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць досягнули, загородили пащі левам, вогненне полум'я гасили вістря меча уникали, ставали сильні, будиши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, зрікшись від них звільнитись, щоб досягнути ліпше воскресіння. Інші зазнали наруг і бичів, кайданів і в'язниці; їх каменували, різали пилою, брали на допити; вони вмирили смертю від меча, тинялися в овечих та козячих шкурах, злиденні, гноблені, покривджені; вони, яких світ був невартий, блукали по пустинях, по горах, по печерах та земних вертепах. І всі вони, дарма що мали добре свідчення віри, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас досягли завершення. Тому й ми, маючи кругом себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко пристає до нас навколо, і біжімо витривало до змагання, що призначене нам, дивлячись пильно на Ісуса, засновника й завершителя віри, який, замість радості, що була перед ним, витерпів хрест, не звертаючи уваги на сором, і возсів праворуч Божого престолу.

Мчч.: Євр. 331 зач.; 12, 1-10.

Браття і Сестри, маючи кругом себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко пристає до нас навколо, і біжимо витривало до змагання, що призначене нам, 2. дивлячися пильно на Ісуса, засновника й завершителя віри, який, замість радості, що була перед ним, витерпів хрест, не звертаючи уваги на сором, і возсів праворуч Божого престолу. 3. Тож думайте про того, хто витерпів від грішників такий великий спротив проти себе, щоб ви, ізнемігшись, не впали духом. 4. Ви ще не протиставились до крові в боротьбі проти гріха. 5. І ви забули попередження, що вам, як синам, говорить: Мій сину, не легковаж Господньою карою і не, падай духом, коли він тебе картає, 6. бо кого Господь любить, того карає, і б'є кожного сина, якого приймає. 7. На вашу науку ви терпите. Бог поводитьсь з вами, як зі синами. Хіба є такий син, якого батько не карає? 8. Коли ж вас виховано без картання, якого всі зазнають, ви незаконно роджені діти, а не сини. 9. А втім, коли ми мали батьків тілесних як виховників і їх поважали, чи не багато більше ми маємо коритися Отцеві духів, щоб жити? 10. Ті бо на короткий час, як уважали слухним, так нас карали; він же нам на користь, нас карає, щоб нас зробити учасниками святости своєї.

Алилуя (глас 4):

Стих: Мойсей і Арон між срезями Його і Самуїл між тими, що призивають ім'я Його (Пс. 98,6).

Стих: Призивали Господа і Він вислухав їх (Пс. 98,6). *Стих:* Воскликніте Господеві, вся земля, співайте ж імені його, віддайте славу хвалі його (Пс. 65,2).

Євангеліє: (Йоана 1, 43-51.):

В той час вирішив Ісус піти в Галилею. І найшовши Филипа, мовив до нього: Іди за мною. А був Филип з Витсаїди, з міста Андрія та Петра. Зустрів Филип Натанаїла і сказав до нього: Ми найшли того, про якого писав Мойсей у законі і пророки – Ісуса, сина Йосифа, з Назарету. Натанаїл сказав йому: Що доброго може бути з Назарету? Мовив до нього Филип: Прийди й подивися. Ісус, побачивши, що до нього надходить Натанаїл, сказав про нього: Ось справжній ізраїльтянин, в якому нема лукавства. Натанаїл сказав: Звідкіль ти мене знаєш? Сказав Ісус і промовив до нього: Перше ніж Филип тебе покликав, я тебе бачив, як був єси під смоковницею. Натанаїл відповів йому: Учителю, ти – Син Божий, ти – цар Ізраїля. Ісус у відповідь сказав йому: Тому що я мовив до тебе: я бачив тебе під смоковницею – віруєш. Побачиш більше, ніж те. І сказав до нього: Істинно, істинно кажу вам: побачите небеса відкриті і ангелів Божих, як вони возходять та сходять на Сина чоловічого.

Мт. 80 зач. 20, 1-16.

Сказав Господь притчу оцю: Царство небесне подібне до чоловіка-господаря, що рано-вранці вийшов найняти робітників у свій виноградник. Домовившись із робітниками по динарію денно, він послав їх у свій виноградник. А вийшов коло третьої години, побачив інших, що бездільно стояли на ринку. І сказав їм: Ідьте і ви в мій виноградник, що буде по справедливості, дам вам. І ті пішли. Коли він знову вийшов, біля шостої та дев'ятої години, зробив так само. Вийшовши коло одинадцятої, стрінув інших, що стояли, і сказав їм: Чого тут увесь день стоїте бездільно? Кажуть йому: Бо ніхто не найняв нас. І він сказав їм: – Ідьте і ви у виноградник. Коли ж настав вечір, власник виноградника наказав своєму управителеві: Поклич робітників і дай їм заплату, почавши від останніх аж до перших. Ті, що прийшли коло одинадцятої години, взяли по динарію. Коли приступили перші, думали, що дістануть більше. Але й вони взяли по динарію. І взявши, стали ремствувати на господаря, кажучи: Ті останні одну годину працювали, і ти зрівняв їх з нами, що несли тягар і спеку дня. Той, відповідаючи одному з них, сказав: Друже, не кривджу тебе; чи не за динарія ти згодився був зо мною? Бери своє та йди! Хочу бо й цьому останньому дати, що й тобі. Хіба не вільно мені робити зо своїм, що захочу? Чи око твоє лукаве тому, що я добрий? Так то останні будуть перші, а перші – останні.

Замість Достойно, співаємо: Тобою радується, Благодатная, всяка твар, ангельський собор і чоловічеський рід, освящений храм і раю словесний, дівственна похвало, що із неї Бог воплотився і младенцем став – перед віками суцільний Бог наш. Лоно бо Твоє престолом сотворив і утробу Твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава Тобі.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). * Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (Пс. 32,1). Алилуя (х3).